

A Corvin köz nem a Majdan

2024 szeptember 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Nyugat elfelejtett dollárszázmilliárdokat és modern fegyverarzenált küldeni a szabadságharcosok katonai megsegítésére '56-ban.

Hibáztatták valaha a magyarokat a szovjetek '56-os inváziójáért? – tette föl a kérdést a minap Ursula von der

Leyen, egy mondatban állítva ki a bizonyítványát arról, hogy semmit nem ért a közelmúlt történelméből, és a jelen történéseiről sincs önálló gondolata. Az Európai Bizottság elnökének ostobasága azt a nyakatekert álláspontot akarta hangzatos odamondásával megtámogatni, miszerint a magyar békepárti álláspont az agresszor Oroszországot támogatja, mert a megtámadott Ukrajnát hibáztatjuk a szomszédunkban dúló háború kirobbanása miatt. Túl azon, hogy Von der Leyen feltételezése minden ízében hamis, az '56-os forradalom és szabadságharc emlékének belekeverése a teljességgel elhibázott, a béke előmozdítása helyett a háborús uszításban jeleskedő napi uniós politikába, otromba sértés is egy olyan vezető, aki politikai örököse annak a nyugati gondolkodásmódnak, amelyik annak idején segítségnyújtás helyett koncként lökte oda Magyarországot a szovjet birodalomnak.

Először is: a békepártiság nem oroszpártiság.

Számtalanszor leírtuk, hogy a tőzszünet nem azt jelenti, hogy az ukránok adják meg magukat, hanem azt, mindkét fél hagyja abba az öldöklést, és üljenek le tárgyalni a béke feltételeiről. Többször kifejtette a magyar miniszterelnök is, hogy hazánk sem az ukránok, sem az oroszok oldalán nem áll, Magyarország a béke pártján áll. A fegyverszállítások és a hatalmas összegek beöntése az ukrán hadigazdaságba azonban nem a békét segíti elő, hanem a háború elhúzódását eredményezi és a világháború kitörésének fenyegetését erősíti. A békét kizárólag a háborúzó felek tárgyalóasztalhoz kényszerítése hozza el. A Nyugat viszont le akarja győzni Oroszországot, ezért a háborút erősíti. Ez valóban ellentétes a békét akaró magyar állásponttal, de nem azért, mert utóbbi oroszpárti, hanem azért, mert a Nyugat döntéshozó elitje a magánpénz-birodalom érdekeit gátlástalanul kiszolgálva háborúpárti.

Másodszor: soha senki nem hibáztatta Ukrajnát az orosz támadásért.

Még akkor sem, amikor döbbenet néztük az orosz kisebbség ellen ukránok által elkövetett embertelen kegyetlenkedésekről szóló képsorokat. Mindig is a már emlegetett amerikai központú magánpénz-birodalmat és az általa kilóra megvett nyugati elitet hibáztattuk az Ukrajna területén kiprovokált proxyháborúért, amelynek nyilvánvaló célja Európa és Oroszország egyidejű meggyengítése azáltal, hogy az olcsó orosz energiahordozóktól és nyersanyagoktól megfosztják az európai gazdaságot, tönkretéve így a versenyképességüket.

Érthetetlen, miért küldi Zelenszkij elnök a vágóhídra ezért a célért ukrán fiatalok százait. Jól látszik, hogy a más pénzén, más fegyvereivel vívják öldöklő harcukat az utolsó ukrán katonáig, de nem a szuverenitásuk és területi integritásuk megvédése, hanem a gazdag cégtulajdonosok világalpolgári törekvései érdekében. Ebben a harcban Ukrajna mellett a legnagyobb vesztes Európa, ezért érthetetlen az is, miért nem lázadtak még föl a kontinens népei az önfeladó, önsorsrontó politikát folytató vezetőik ellen, akik nyilvánvalóan nem az európai polgárok érdekeit, hanem az őket tenyérben tartó magánpénz-birodalom érdekeit képviselik.

Többek között Ursula von der Leyent és társait hibáztatjuk tehát a háborúért, nem Ukrajnát.

Végezetül tisztelettel arra kérjük az Európai Bizottság elnökét, tanulmányozza a magyar történelmet figyelmesebben, mielőtt szájára veszi 1956 hőseit!

Ne vegye át kritika nélkül a magyarul beszélő globalisták elbeszélését, akiknek nem tűnik föl, hogy ugyanaz a Nyugat felejtett el dollárszázmilliókat és modern fegyverarzenált küldeni a szabadságharcosok katonai megsegítésére '56-ban, amelyik most vérig van sértve, amiért nem hagyjuk belerángatni hazánkat kétes kimenetelű háborújukba.

Tulajdonképpen az a párhuzam, amit a globalisták vonnak a mai ukrán és az '56-os magyar helyzet között abból kiindulva, hogy orosz agresszió mutatható ki mindkét esetben, beismerő vallomás. Annak beismerése, hogy mind hazánk, mind Ukrajna feláldozható és kihasználható bábu csupán a birodalmi helyezkedés, a világalpolgári törekvések undorító sakkjátszmájában.

Ha úgy diktálja a magánpénz-birodalom érdeke, akkor odadobják a magyarokat koncknak a szovjet birodalomnak. Ha pedig úgy, akkor kiirtják egy ország férfitömegét egy értelmetlen háborúban.

Úgyhogy jó, ha tudja Von der Leyen asszony, a Majdannak semmi köze ahhoz, amit nekünk a Corvin köz jelent. Szabadságharcosaink nem akarták legyőzni a szovjet birodalmat, csupán annyit szerettek volna, ha elmennek innen és békén hagynak bennünket. Mi ehhez kértünk segítséget a Nyugattól, nem ahhoz, hogy belődözzünk más fegyvereivel Moszkvába. Mi még közel negyven évig kénytelenek voltunk nyögni a szovjet elnyomást a Nyugat

gyávasága miatt. Cinikus pofátlanság ezt használni érvként ellenünk.

Gajdics Ottó

www.magyar nemzet.hu

Ajánló